Н. ГІКАЛО

Ён будзіў і клікаў

Жыва памятаю бліскучыя выступленні Кірава на народным з'ездзе Терскай вобласці ў Маздоку ў 1918 г. Гэтыя выступленні будзілі, клікалі на барацьбу працоўных горцаў, казакаў, рабочых. Адзін сівы, стары горац, памаладзеўшы пасля прамовы Сергея Міронавіча, лёгкім поступам горца ўзабраўся на трыбуну з'езда і ў сваёй адрывістай гартаннай прамове кляўся ў адданасці справе рабочага класа, совецкай улады.

Незабыўны вобразы страснай і магутнай прамовы Кірава на заключным пасяджэнні, калі ён заклікаў дэлегатаў з'езда да апошняй, напружанай змагацца за свабоду. Ён прыгадаў прыгожую старажытную легенду аб Праметэі, як увасабленні свабоды, прыкаваным да скалы на вяршыне Казбека, чыё змардаванае цела нястомна дзяўбе арол. І маладыя, і старыя, і горцы, і казакі, і рабочыя пацкаквалі з месц і ў нястрымнай страсці да перамогі над векавой цемнатой крычалі на розных мовах сваё прывітанне большэвікам, Леніну і скромнаму аратару, які клікаў іх на барацьбу за вызваленне чалавецтва.

З'езд галасаваў у сваёй пераважнай большасці за прапанову большэвікоў і паслаў тэлеграму Совету Народных Камісараў — Ле-

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы